

vendte til Befæstningen. Den forrige Krigsminister er imidlertid ikke gaaet udenfor den Bestemmelse, der oprindeligt har været med de enkelte Konti, og naar det ikke er sket hidtil, er der ingen Grund til at nære Mistanke overfor den nuværende Forsvarsminister om, at han skulde gøre sig skyldig i en Benyttelse, som gaar ud over, hvad vi her kunne være enige med ham i.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der i Gaar holdt en lang Tale, indledte denne med lidt højtideligt at citere et Vers, hvori det hedder:

„Det er ej den danske Tunge,
det er ej de vante Ord.“

o. s. v., og anvendte disse Ord overfor den ærede Finansudvalgsordfører. Jeg tror, at disse Ord med fuld saa megen Ret kunde rettes mod det ærede Medlem selv, hvis der overhovedet kunde være Tale om i denne Forbindelse at tale om dansk Tunge. Det ærede Medlem for Ringsted har ved en anden Lejlighed udtalt overfor mig, at nu mente han, at nu maatte jeg være glad ved det Ministerium, der nu var dannet, og den Situation, vi nu vare komne ind i. Nogen egentlig Bedrøvelse nærer jeg heller ikke i den Anledning. Jeg er ogsaa glad, og det har ogsaa glædet mig at se de Forslag af Krigs- og Marineministeren, som vi her behandle.

Men der er blandet megen Malurt i Bægeret for mig sammen med denne Glæde, og det skete fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Vi have nu arbejdet sammen i Finansudvalget siden det saakaldte Systemskifte, vi ere komne fortræffeligt ud af det sammen, det har netop været tildelt os at skulle gennemgaa det krigsministerielle Budget, og jeg har været glad ved dette Samarbejde — det er mit Ælvor — mellem det ærede Medlem for Ringsted og mig. Det har været mig en Tilfredsstillelse at se det ærede Medlem her i Tinget forsvare Kanonbevillingen, Flytningen af Krudtmagasinerne og hele Rækken af de Bevillinger, der ere bleve givne her i de sidste Aar, og jeg har delt hans Opfattelse under hele den Kamp, han har ført, bl. a. mod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om disse Spørgsmaal. Jeg har misbilliget den Optræden, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har lagt for Dagen, jeg har været ganske uenig med ham og været enig med det ærede Medlem for Ringsted. Men nu forlader det ærede Medlem for Ringsted mig

og gaar over til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, og det er mig en Sorg. Det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem for Ringsted havde fortsat og havde indtaget den samme Holdning overfor Forsvarssagen, ogsaa under dette Ministerium, som han tidligere iagtto overfor det forrige Ministerium. Maaske det ærede Medlem begyndte at skeje noget ud derfra i den sidste Tid under det sidst afgaaede Ministerium. Under hvilke Forventninger det ærede Medlem gjorde dette, er jeg ikke i Stand til at kunne sige noget om, men der er sket en væsentlig Forandring i det ærede Medlems Optræden lige overfor den Art Spørgsmaal, som vi her debatterer, derom kan der fornuftigvis ikke være nogen som helst Tvivl, vi have det alle i alt for frisk Erindring, saa hvis der er skiftet Tungemaal i den Henseende, saa er det det ærede Medlem, der har skiftet.

Naar det ærede Medlem bebrejdede sine tidligere Partifæller, at medens de vare i samme Parti som han, vilde de ikke bevilge de 21,000 Kr. til W. C. er i Garnisonshospitalet uden at kræve Nedgang af et tilsvarende Beløb, saa kan det gerne være, at det ærede Medlem formelt har Ret. Men uagtet jeg ikke har haft Del i de indre Partiforhandlinger, som have ført til den Stilling, han har indtaget til dette Spørgsmaal, er jeg dog, efter at have siddet i Finansudvalget sammen med flere af de ærede Medlemmer, i nogen Grad tilbøjelig til at antage, at det er det ærede Medlem, der har bevirket, at denne Forandring tidligere er stillet. Nu er man frigjort fra det ærede Medlem — det er først i de sidste Par Aar, at dette Forslag har ligget for — og nu ser man sig i Stand til at gaa ind paa det. Det er jo et lille Spørgsmaal, men jeg beklager for øvrigt, at det ikke er gennemført for længe siden. Vi skyldte det Mandskab, der aftjener sin Værnepligt, og som af Omstændighederne tvinges ind paa dette Hospital, at skabe saa gunstige Forhold for det som paa nogen Maade muligt.

Med disse Udtalelser tror jeg at have sagt tilstrækkeligt, dels for at imødegaa andre ærede Medlemmer, dels for at forklare min egen Stilling til den Sag, hvorom der her er Tale. Hvad Enkelthederne angaar, da har jeg sluttet mig til Forslagene, som de ere stillede af den paagældende Minister og har hørt saavel hans Motivering som den ærede Ordførers Motivering og mener derfor ikke, at jeg behøver at gaa ind paa Enkelthederne. Jeg stemmer for